

Det er der ikke; Generaldirektøren mener ligesom jeg, at Takstnedsættelser bør finde Sted i det Omfang, det kan ske, men samtidig maa der naturligvis ogsaa skaffes Udgiftsreduktioner, og dette er jo ogsaa tilstræbt fra Regeringens Side, idet vi nemlig har fremsat Forslag, som tilsigter at bringe Udgifterne ned, saaledes at man efterhaanden kan komme yderligere ned med Taksterne.

Det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte har flere Gange omtalt, hvad der er skrevet til Jernbaneraadet, og jeg vil derfor gerne med den højtærede Formands Tilladelse læse en lille Smule op deraf, thi der er nu ikke fuldt ud skrevet saaledes, som det ærede Medlem har refereret. Efter at der i Skrivelsen er gjort Rede for, hvorledes Godstrafikken er gaaet ned, for almindeligt Gods med ca. 15 pCt. og for Kreaturer med ca. 30 pCt. fra Aaret 1924—25 til Aaret 1925—26 — og jeg kan sige, at denne Nedgang er fortsat ogsaa i Aaret 1926—27 —, hedder det i Skrivelsen: „Selv om denne Nedgang i Befordringsmængden i en ikke helt ringe Grad skyldes andre Grunde end de gældende Taksters Højde — saaledes bl. a. for Godsets Vedkommende den stærke Depressionsperiode og for Dyrenes Vedkommende Følgerne af den vidt udbredte Mund- og Klovesyge —, er der dog ingen Tvivl om, at en stor Del af Nedgangen maa tilskrives Konkurrence fra andre Befordringsmidlers Side, særlig den i de senere Aar stærkt tiltagende Kørsel med private Lastautomobiler og Sejlskibe med Motorbaade mellem Havnene. Motorbaadernes Takster er for Tiden en Del lavere end Statsbanernes, og indenfor kortere, ja, endog ret lange Afstande er Lastbilbefordringen i mange Tilfælde billigere end Jernbanetransporten. En — som den paatænkte — indenfor rimelige Grænser holdt almindelig Nedsættelse af Statsbanernes Takster vil derfor neppe af sig selv kunne medføre en betydelig Forøgelse af Statsbanernes Trafik, da det maa antages, at Nedsættelsen af Statsbanetaksterne, hvor saadant er nødvendigt, vil blive fulgt af de med Statsbanerne konkurrerende Befordringsmidler, herunder ogsaa de faste Rutebaade. Derimod maa man formene, at en almindelig Nedsættelse af Transportudgifterne her i Landet i det hele vil lette Omsætningen og berede bedre Vilkaar for Handel, Landbrug og Industri, hvorved der naturligt hidføres en almindelig Transportforøgelse, der ogsaa vil komme Statsbanerne til gode. Man anser det dog for udelukket, at denne Mertrafik for Statsbanernes Vedkommende vil kunne dække den Risiko,

ca. 15 Mill. Kr., der er forbundet med den paatænkte Takstnedsættelse, og der maa derfor skaffes Kompensation for en større Del af nævnte Beløb.“

Men det er jo det samme, som jeg har hævdet og sagt her, at man kan paaregne en Forøgelse, og det er ogsaa paaregnet af Statsbanerne i den Skrivelse, som de har fremsendt, og som jeg er gaaet ind for ved at sende den til Jernbaneraadet. Og de Synspunkter, der er gjort gældende, er akkurat de samme, som det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte gjorde gældende i 1922, da han udtalte her i dette høje Ting, hvad jeg maaske med den højtærede Formands Tilladelse ogsaa maa citere: „Jeg gør opmærksom paa, at den højtærede Minister selv har regnet med, at hans forholdsvis smaa Nedsættelser dog vilde give en 8—9 Mill. Kr.s Merindtægt“. Jeg skal her oplyse, at det drejede sig om en Nedsættelse paa ca. 30 Mill. Kr. „Altsaa, han er selv inde paa, at lavere Takster vil kalde paa større Trafik. Det er min Opfattelse, at endnu lavere Takster, og da netop særlig paa Vognladningsgoods, vil kalde paa større Trafik. Der er et Risikomoment i den højtærede Ministers Lovforslag; det er maaske lidt større i vort Ændringsforslag, men det er en Risiko, man maa løbe. Som jeg sagde før: vil man naa Maalet, maa man ogsaa ville Midlerne“. Og senere fortsætter det ærede Medlem: „Det giver dog virkelig en stor Sandsynlighed for, at en Takstnedsættelse netop under de Forhold, hvorunder Banerne ligger, kan i Form af Nedbringelse af Omkostningerne for Industri og Handel blive en Hjælp til at bringe os ud af den økonomiske Krise, vi i Øjeblikket er i. Det er Forskellen i vor Opfattelse. Vi mener, man skal gaa den Vej; Ministeren har den anden Opfattelse. Men vi er ganske enige om, at Takstnedsættelser vil give forøget Trafik“. Det er altsaa akkurat de samme Synspunkter, som nu gøres gældende fra Regeringens Side, at en Nedsættelse af Godstaksterne vil være en Støtte for Erhvervene og derigennem give forøget Trafik for Banerne.

Jeg vil endnu gerne sige, at naar det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte og det ærede Medlem Hr. Korsgaard synes at mene, at Statsbanernes Balance skulde forbedres ved høje Takster, er dette efter min Mening en fuldkommen Fejltagelse, thi de høje Takster vil bevirke, at Godstrafikken i endnu højere Grad end hidtil vil forsvinde. Det er ogsaa derfor, Nedsættelsen foretages, saa at Banerne igen kan indvinde en Del af den Trafik, som er